

24. 9. 2012

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

K hodnotícím kritériím výběrových řízení

Postupuje-li zadavatel v souladu se zákonem č. [137/2006](#) Sb., o veřejných zakázkách (dále jen zákon), dochází vždy k výběru vítězné nabídky na základě hodnocení podle stanovených hodnotících kritérií. Zákon dle § 78 odst. 1 rozlišuje základní hodnotící kritérium na a) ekonomická výhodnost nabídky nebo b) nejnižší nabídková cena, přičemž v rámci základního hodnotícího kritéria dle bodu a) musí být vždy dílčím kritériem cena. Dále pak doslovně zákon v § 78 odst. 4 stanovuje, že „rozhodne-li se zadavatel pro zadání veřejné zakázky podle základního hodnotícího kritéria ekonomické výhodnosti nabídky, stanoví vždy dílčí hodnotící kritéria tak, aby vyjadřovala vztah užitné hodnoty a ceny ... Dílčím hodnotícím kritériem nemohou být smluvní podmínky, jejichž účelem je zajištění povinností dodavatele, nebo platební podmínky.“[1] Následně pak vyhláška č. 230/2012 s účinností od 1. 9. 2012 stanovuje následující povinnost: „Veřejný zadavatel odůvodní přiměřenost stanovení dílčích hodnotících kritérií, pokud použije hodnotící kritérium ekonomická výhodnost nabídky a pokud dílčí hodnotící kritérium nabídková cena má nižší váhu než 60% u veřejných zakázek na služby, nebo 80% u veřejných zakázek na dodávky a stavební práce.“[2]

Z dalších ustanovení výše zmíněného § plyne povinnost zadavatele dále určit, jakým objektivním způsobem bude hodnocení přistupováno, a to zejména dílčích hodnotících kritérií v rámci základního hodnotícího kritéria ekonomická výhodnost nabídky. V souladu s poslední novelizací zákona a vydáním výše zmíněné vyhlášky je patrný posun zákonodárce tak, aby zadavatelé hodnotili zejména, ne-li výhradně, nabídkovou cenu uchazeče. Základním argumentačním východiskem zákonodárce je pak zejména protikorupční rétorika, neboť dle názoru zákonodárce širokým nastavením dílčích hodnotících kritérií dochází k manipulování veřejných zakázek. Tímto postupem zákonodárce pak došlo i k úpravě dílčích pravidel pro zadávání zakázek nespádajících pod aplikaci zákona. Tak například pravidla OPPI nově od 1. 9. 2012 zakazují jako dílčí hodnotící kritérium délku nabízené záruky, a to zcela.

Lze však považovat posun tímto směrem za správný a ekonomicky účelný a výhodný? Je zcela legitimní a úctyhodné dosahovat co nejvyšších úspor ve veřejném sektoru. Je však otázku, zda-li nejlevnější nabídka je tou ekonomicky nejúspornější a nejefektivnější. Nelze se totiž vždy, a ve stavebnictví zejména, spoléhat na korektní přístup všech dodavatelů, kteří, aby získali zakázku, jsou ochotní poskytnout výrazně nižší nabídkovou cenu s vědomím toho, že například užijí levnější materiály, než jsou zadavatelem požadovány, které jejich zabudováním nebude dále možné kontrolovat. Právě pro to je například „soutěž“ o poskytnutí co nejdéší záruky zcela legitimním požadavkem zadavatele, aby také mimo jiné zjistil, jak si dodavatel stojí za poměrem nabídnuté ceny a kvality reálně zamýšlených materiálů pro plnění takové zakázky. Je-li taková záruka pak doplněna například smluvním institutem bankovní garance za plnění záručních podmínek po celou dobu běhu záruční lhůty, jistě si ten který dodavatel rozmyslí, jak dlouhou záruku poskytne a jak kvalitní plnění provede (což se mimo jiné nutně odrazí na nabídkové ceně).

V době nutných úspor je zcela bohužel uvažovat jakým způsobem ušetřit veřejné prostředky. Je však dle mého názoru zcela nezbytné uvažovat v hlubších souvislostech a zvažovat důsledky navržených řešení. Výše popsané řešení, které je již ve fázi vlastní realizace, sice poskytuje na první pohled tlak vedoucí k úsporám, neboť nabídková cena se stává prakticky jediným relevantním hodnotícím kritériem. Je však otázkou jestli tato primární úspora plynoucí ze snížení předpokládaných nákladů

na realizaci zakázky nebude draze vykoupena následnými opravami, předělvkami, neuhlídáním víceprací či například i krachem dodavatele v průběhu plnění z důvodu jeho nerozvážných nabídek pod hranicí rentability. V kontextu dané problematiky mě tak napadá známé úsloví cesta do pekel dlážděna dobrými úmysly.

Mgr. Michal Šilhánek

[1] § 78 odst. 4 zákona č. [137/2006](#) Sb., o veřejných zakázkách, v platném znění

[2] § 6 odst. 2 vyhlášky č. [232/2012](#) Sb., o podrobnostech rozsahu odůvodnění účelnosti veřejné zakázky a odůvodnění veřejné zakázky

© EPRAVO.CZ – Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Byznys a paragrafy, díl 35: Ručení za dluhy z podnikání u OSVČ a s.r.o.](#)
- [Holdingové struktury a odpovědnost mateřské společnosti](#)
- [Pokuta 32 mil. EUR pro Dacia/Renault – evropské soutěžní úřady tvrdě došlapují na no-poaching. Měla by Vaše společnost být na pozoru?](#)
- [Právo společníka na informace v s. r. o.: silný nástroj kontroly, ale ne bez hranic](#)
- [Kupní smlouva k nemovité věci bez určení kupní ceny: Nejvyšší soud koriguje katastrální praxi](#)
- [Společnost s podíly 50:50 – právní rizika patových situací a jejich smluvní řešení](#)
- [Byznys a paragrafy, díl 34: Jednání za společnost – prokura](#)
- [Jak nastavit smlouvy s dodavateli podle nové právní úpravy kybernetické bezpečnosti?](#)
- [Jak soutěžní právo reaguje na pohlcování startupů technologickými giganty aneb fenomén vražedných akvizic](#)
- [Žaloba na fair exit vůči společníkům s. r. o. jednajícím ve shodě](#)
- [Reklamace vad stavby](#)